

Oyunun Kuralları ve Uygulanmayan Eski Adet..

İçeriği Yazan: [Burhan İŞCAN](#) [1] Zaman: Per, 04/04/2013 - 16:37

Yazar: BURHAN İŞCAN

Allah insanlığa gönderdiği en son insanlık manifestosu olan kitap Kuran'da İSTİŞARE ve ŞURA'yı emretmektedir. İstişare ayetinde akillere danışmayı, Şura ayetinde de akılları kurumsallaştırmayı emreder. Emperyalist sisteme karşı kurulan yeni Türkiye Cumhuriyetinin başlangıçtan itibaren ekonomiye bağlı iki sorunu olmuştur.

Ümmet bütünlüğünde olmayı isteyenler(ümmetçilik) ve Manda ve himaye ile gelişim olacağını savunanlar. İşte Turancılık bunlar karşısında oluştu. Ümmet olarak bildiklerimiz hainlikte ısrar edince; "Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesinde Türkcülüğe dönüldü.

1921-1924 yılları arasında yürürlükte olan Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nun, bu yönüyle, Türkiye'nin kurucu ruhu ümmetçiydi. 20.1.1337 (1921) tarih ve 85 nolu bu kanunun hiçbir yerinde "Türk Devleti" veya "Türk milleti" tabiri geçmiyor. İsrarla devlet kendisine "Türkiye Devleti", halkına da ön eksiz olarak "Millet" tabirini kullanıyordu.

1921 anayasası (Teşkilat-ı Esasi'ye Kanunu) ilk haliyle böyleyken, sonraki yıllarda, ümmetçilik içinde yaşanan hainlikler ve isyanlar sonucu; anayasaya beş kez önemli müdahalelerde bulunularak içeriğinin epeyce değiştirildiğini görüyoruz; 1924, 1928, 1931, 1934, 1937 yıllarında yapılan müdahalelerle "Türk", "milliyetçi", "halkçı", "devletçi", "inkılapçı", "laik" tabirlerinin anayasa girdiğini görüyoruz.

1960 tarihli Milli Birlik Komitesi'nce hazırlanan anayasa metninde, özellikle giriş kısmında "Türk" vurgusunun iyice artırıldığını görüyoruz. Defalarca "Türk yurdu, Türk vatani, Türk ordusu, Türk cumhuriyeti, Türk milleti" tabirleri kullanılıyor.

Bununla birlikte 1961 anayasasında ideolojik devlet anlayışı ve devlet politikasının da oluştuğunu; bunun içinde ideolojiyi geliştirecek akıl adamların kurumsallaştırıldığı Cumhuriyet Senatosu olgusuna yer verildiği görülmektedir.

1961 anayasasının oluşum nedenlerine ve o günkü tarihi gelişmelere bakıldığında; Ruhbanlığın, emperyalizmin koca bir ümmeti kontrol altına alma gayesinde, emperyalistlerin nemalandırdığı onların hizmetinde üstün sınıf olarak vücut bulmasına önlem olduğu görülür. Ancak 1962 yılında başlayan subay eylemleriyle gayesi emperyalizme hizmet eden başka bir üstün sınıf oluşturuldu. Bunlar Atatürk zamanında bile var olan mandacılık yanlılarının uzantılarıydı. İktidarın asla sivilere geçmemesi, dolayısıyla aristokrat sınıf olarak emperyalizme hizmetten nemalanma taraftarlarıydılar.

Yani, bir çok demokratik hak ve özgürlükler içeren ve bunların gelişmesi için akıl adamlar meclisi senato gibi kurumsal organın oluşumunu sağlayan 1961 anayasasının ortaya çıkması; TSK subayları arasında iki farklı gurubun ortaya çıkmasına neden olmuştu.

Emperyalist güçlünün yanında olan, bunun için "biat kültürü" ve "güçlülerin huku" nu oluşturan

Aristokrat Subaylar ve Milliyetçi Subaylar. Bunlardan, aristokrat cuntacılar Talat Aydemir ve milliyetçi muhafazakarlara Alpaslan Türkeş'i örnek göstermek mümkündür.

1974 Kıbrıs Barış Harekati sonrası konulan Amerikan menşeli ekonomik ambargo; ekonomimizi batırmak en azından ülkemizi emperyalizmin sömürgesi yapmaya yönelikti. Sivil hükümetlerin aldığı ekonomi politikaları "borç tuzağı" içine düşmüş ülkeyi bu tuzaktan kurtarmaya yetmedi.

Yüksek faizli iç borçlanma ülkeyi büsbütün kaosa, ekonomik dar boğaza soktu.

Bu olumsuzluklarla yetmişli yılların sonu sancılı geçti.

Cumhuriyet Senatosu içinde bulunan daimi üyelerden aristokrat ruhlu asker kökenliler senatonun işleminin önüne geçtiler. Ülke ekonomik dar boğazda olmasına rağmen subaylar her geçen gün üstün imtiyazlara sahip oluyordu. Bu durum 1970 ve 1975 astsubay isyanlarını oluşturdu.

Emperyalizm, 1980 darbecileri olan "Amerika'nın "bizim çocukları" ile maksadına ulaştı.

Darbeciler artık bundan sonra ideolojik milli devletçilik ruhu ve devlet politikası oluşmasını diye akıl adamlar meclisi olan senatoyu fesh edip yerine dayatmacıların dayatmalarına hizmet eden bugünkü yönetim sistemini oluşturan 1982 anayasasını oluşturdular.

Bu gün yaşanan olayları yorumlayan sözde demokrat akıllar; devlet aklının giderek küçülen bir seyir izlediğini, imparatorluk aklının giderek etnik bir site devleti aklına dönüştüğünü iddia etmektedir. Yani emperyalizmle mücadele için başka bir emperyalist yapıyı önermektedirler. Tıpkı batı emperyalizmine karşı oluşup iflas etmiş olan Sovyet Rusya Emperyalizmi gibi, Yeni Osmanlıcılık hayalleri gütmektedirler. Yanlış bir başka yanlışla telafi etmek asla mümkün değildir.

Bu sözde akıllar, Türkler, Kürtler ve diğer azınlıkların böyle federal bir yapıda Amerikan modeli devlet oluşturacağını iddia etmektedirler.

Görmedikleri şeyler, tarihten ibret almadıkları şeylerdir.

Birincisi Siyonist Kapitalist Emperyalizm, kendisine ileride rakip olacak böyle bir yapıya asla istemez, istiyor gözüküp izin vermez. Onların istediği bu coğrafya halklarının kendi idarelerindeki yöneticiler tarafından yönetimidir. İkincisi Sovyetler Birliği'nin dağılma sebebidir.

Kürtler mesela, istedikleri federe devlet mi yoksa kendi milli devletleri mi?

Adamların haritaları hatta bayrakları dahi hazırken, bizim entelektüel bozuntusu akıllar bize; bunların ideolojik farklılıklarını gizleyerek isteklerini masumane istekler olarak tanıtacaklar

Gerçek anlamda devlet akli karar, korur, yaşatır, birleştirir, yeniden inşa eder, büyütür.

İktidar mantığı "güç" üzerinden işler. Ona göre güçsüz olmak günahıdır. Dinin mantığı da "hak" üzerinden işler. Ona göre de haksız olmak günahıdır. Devlet akli ise gücü ve hakkı bir araya getirir ve mantığını halkını birbirine birleştirici "güven" oluşturan "adalet" üzerine kurar. Adaleti güç ile ayağa diker; gücü adaletin emrine verir. Bu denge bozulduğu an meşruiyet sorunu yaşanır.

Keza "Adalet mülkün temelidir" demek, "Devlet dediğin adalet için vardır" demektir.

Bu nedenle "devlet akli" dışarıdan ithal edilerek oluşamaz. Bilakis, devletin kendi ideolojik akli; kendi toprağından, tarihi ve manevi ikliminden, halkın hür ve bağımsız yaşama iradesinden, yükselme ve ilerleme arzusundan, hak ve adalet özleminden ve de bunların kaynağı olan halk vicdanından doğar...

Halkını, devlet yapan ideolojik devlet anlayışıdır. Bir devlet içinde halk önce; "birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" anlayışında ideoloji tesis etmelidir.

Bundan kopulduğu an, yani devlet içindeki halkın farklı ideolojilerinin olduğu an; halk arasında derin

bir çelişki ve onulmaz bir çatlak oluşmuş demektir. Bu durumda yapılması gereken ise milletin bütün alanlarda devletini temellük etmesi yani duruma el koymasıdır. Aksi halde yeryüzünde yaşamaya ve bir bayrak dalgalandırmaya hakkı yoktur...

Her oyunu bir kuralı vardır. Oyunlar bu kurallara göre oynanır. Zor oyun bozar.

Devlet oluşturma kuralı da halk içinde oluşmuş farklı ideolojileri güvendirerek tek bir ideolojide birleştirmektir.

Bunu yapmak çoğulcu katılımcı demokrasi içinde müzakereci demokrasiyi işletmekle mümkündür.

Amerika'yı süper devlet yapan işte bu olgudur.

Amerikada yasama organı çift meclis sisteminden oluşan kongredir. Senato ve temsilciler meclisi.

Bizdeki senatonun kuruluş amacı başta ideolojik devlet politikası oluşturmak ve bunun yürütülmesinin denetlenmesi, kontrolü ile devamını sağlamaktır.

Asıl görevi de kuvvetler ayrılığı prensibinde kontrollü olarak dengeyi sağlamak, bu organları birbirinden bağımsız fakat senato tarafından destekli cumhurbaşkanına bağlı halde tutmaktır.

TBMM içinde çoğunluk iktidarın eline geçtiğinde diktatörlüğün önüne geçmek ve bu şekilde oluşan yasaların devlet politikasına uyumunun uzun uzun tartışılması idi.

Netice itibari ile özetlersek.

Farklı milletlerden olan ve farklı ideolojileri olan halktan güçlü ve emperyalizmden bağımsız bir devlet oluşturmak asla mümkün değildir.

İlla böyle bir yapı kurulabilir tabi.

Ama bu yapının ayakta ve güçlü kalması için farklı ideolojilerin ortak paydalarında tek bir ideoloji oluşturmak gerekir.

Bu durumda güven ön plana çıkar. Güveni oluşturacak olan oyunun kurallarıdır. Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için anlayışında bu kuralları ortaya koyacak kongreden oluşan yasama organı içindeki akıllar gelişigüzel oluşturulmuş akil adamlar değil; kurumsal yapıda çalışan ve akıllığını belgelemiş gerçek akil adamlar tarafından oluşturulur oyunun kuralı. İktidar olmak muktedir de olmak değildir zaten. Bununla birlikte halkın içinde gizli kalmış akıllarında yönetime katılmasının sağlanması için yarı doğrudan hükümet yönetim biçimi şekli, e-devlet şeffaflığının sağlayacağı güvenle birlikte hayata geçirilmelidir.

Burhan İŞCAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (10/05/2024 - 09:53 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/oyunun-kurallari-ve-uygulanmayan-eski-adet>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/burhan-iscan>
- [2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>
- [3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>
- [4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>